

ZDENĚK TROŠKA ...

to stojí za to si přečíst a zamyslet se...

Když jsme mluvili o Miloši Zemanovi, kněz Tomáš Halík se před časem do něj opřel a označil ho za demagoga tragicky rozdělujícího společnost. Obvinil také Čechy z iracionálního strachu z uprchlíků a z morální nezralosti.

Má pravdu?

At' pan Halík jde příkladem sám. Jako kněz ví jistě o mnohých prázdných klášterech a farách, kde by mohl svou lásku k bližnímu svému příkladně dokázat tím, že je uprchlíkům nabídne za azyl, aspoň budou nějak užitečné, a sám jim bude sloužit do roztrhání těla a ke spáse své duše, což je vlastně jeho křesťanská povinnost.

Každý den můžeme sledovat v zahraničních více či méně cenzurovaných novinách a televizních reportážích neveselá fakta o problémech zavádění multikulturního soužití.

Mám přátele ve Francii, Itálii, Německu a jen to, co se od nich dovídám, stačí, abych si udělal svůj úsudek. Myslím si, že na rozdíl od pana Halíka má pan prezident pravdu, dobře ví, co říká a dělá.

A když se to tu panu faráři nelíbí, může odjet za paní Merkel, nikdo ho tu nedrží.

A čím si vysvětlujete, že ač je Halík vlastně řadový kněz, je tak výrazně preferován celou řadou médií?

Celou řadou médií? To jsem blázen, já o něm nikde neslyšel. Jen to, že někde sloužil mši.

Asi je to tím, že noviny už sedmnáct let nečtu.

Dovedl byste si právě jeho představit jako budoucího prezidenta?

Při své fantazii si dovedu představit všechno – ministrem financí by se pak mohl stát Duka, předsedou vlády Vlk... Ecce Homo.

Když jsme u kněze, poměrně velkou diskusi vyvolávají u lidí církevní restituce. Jaký na ně máte názor?

I o nich jsem se už několikrát vyjádřil. Jak jsem řekl – nic bych jim nedal. Mají přece dost království nebeského.

Vždyť stojí psáno: Amen, amen, pravím vám. Jděte, prodejte všechno, co máte, rozdejte to chudým, vezměte kříž na svá bedra a následujte mě, neboť vězte, že pravý poklad najdete jen v království otce mého. Spíš projde velbloud uchem jehly, než se bohatec dostane do království nebeského. Evangelium podle Marka i Matouše.

Jasně, ne?

Jak vůbec hodnotíte dnešní církev?

Jedna věc je víra, tu si neseme v sobě a žádného prostředníka s Bohem nepotřebujeme. Bůh mě přece stvořil k obrazu svému, je vševědoucí, všemocný, takže mě zná líp než já sám sebe. Ví, co udělám i jak to dopadne.

Jiná věc je církev a náboženství vůbec; to jsou organizace, firmy, chcete-li a ty jsou o lidech a lidé jsou prostě lidé, chybuující a hříšní.

A jak hodnotím dnešní církev?

Dovolte, abych zde ocitoval zajímavá slova, která v předminulém století napsal velikán světové literatury Lev Nikolajevič Tolstoj:

„Před 400 lety žil v Čechách dobrý a moudrý člověk Chelčický. A proniknův do Kristova učení, jak je zapsáno v evangeliích, pochopil, že učení, kterému učili lidi papežové a jejich biskupové není správné, že učením Kristovým není klanět se obrazům, sloužit mše, uctívat papeže, biskupy a kněžstvo a plnit jejich rozkazy, nýbrž, jak stojí v Písmu – láska k Bohu a bližnímu svému a že k tomu, abys takto žil, nepotřebuješ žádných kostelů, mší, obrazů a papežů, ale lásky ke všem, nic pro sebe nechtít, nýbrž sloužit všem. Myslím, že toto mluví za všechno.

Koneckonců je známo, že sám náš král a císař Karel IV. byl prvním karatelem, který v březnu 1359 v Mohuči vystoupil proti úpadku mravů v církvi. Pohrozil, že potrestá provinilce zabavením jejich majetku ve prospěch světských knížat. Ta se toho okamžitě chopila a zabavovala s takovou rychlostí, jako naše církev předloni hrabala restituce... Ano, jen si vzpomeňte, s jakou neuvěřitelnou rychlostí bylo najednou vše nalezeno, spočítáno, přiděleno – mene, tekel, ufarsin! – snad do týdne se zázračně vědělo, co všechno církvi patří, na co má nárok, jakou to má hodnotu atd. Jediné slovo za tím vším – hamižnost, jinak hezky česky nenažranost. A ta je také hříchem! Jasný důkaz toho, jak se tyto praktiky církve zásadně rozcházejí s učením evangelií; to je ta největší ostuda a farizejství. Jen si vzpomeňte na den, kdy soud přiřkl katedrálu sv. Víta církvi. Ta hned druhý den nasadila vstupné 100 Kč!

Jihočeský hejtman Jiří Zimola psal nedávno otevřený dopis českobudějovickému biskupovi Vlastimilu Kročilovi, kde apeluje na to, aby církev zvažila stažení žalob, které v minulých měsících podala na města, obce, ale i na lidi. Co si o tomto myslíte?

Církevní restituce jsou podle mě největším „demokratickým“ zločinem a nestoudným skandálem spáchaným v naší české zemi od sametové revoluce, který nemá obdoby.

Hodně lidí poukazuje na to, že církev některý majetek, který chce vrátit, také nezískala právě tou nejlepší cestou. Vzpomínají na různé čarodějnické procesy a podobné věci... Mají podle vás pravdu?

Stačí si pozorně prostudovat dějiny církve, papežství, inkvizic, řádů.

Dějiny církve nejsou ničím jiným, než neustálým a bezohledným bojem o majetek a moc ve jménu Boha a Ježíše Krista. Všim k větší slávě boží a síle církve svaté!

A věřte, že je to velice zajímavé a poutavé čtení, vřele doporučuji!

Vše, co se kdy církvi nelíbilo, bylo okamžitě likvidováno a ti, co se postavili na odpor, byli prohlášeni za kacíře a skončili na hranicích, šibenicích, v žalářích, jejich majetek zabaven.

Stačí si pustit Vávrův skvělý film Kladivo na čarodějnice, tam je to všechno jasně řečeno.

Církev přežívá jen ze strachu člověka, - jak přiznal jeden francouzský kněz.

Josef II. v roce 1780 na adresu církve prohlásil:

"Nebude-li duchovenstvo zbaveno světských starostí a osvobozeno od všech světských zájmů, nebude dobře postaráno o službu boží."

Vyhlásil toleranci ke všem vyznáním, i k židovskému a církve zbavil veškerého majetku.

V podstatě zestátnil církve, protože už měl dost její rozpínavosti a zasahování do světských záležitostí, stejně jako arogance církevních představitelů.

Nadále byli církevníci jen správci a provozovateli všech církevních statků, které od té doby patřily státu!

Tento stav přetrval Rakousko-Uhersko i vznik naší republiky .

V roce 1919 chtěla církev na Masarykovi „odškodnění“ za pozemkovou reformu, v roce 1945 po Benešovi totéž za konfiskaci majetku za války.

Ani komunisté nemohli církvi jmění zkonfiskovat či znárodnit, protože neměli co; - církve totiž už 170 let de facto nic nevladnula. V roce 1989 došlo k neblahé kauze Voršilek versus Národní divadlo. Sám pan Rychetský v roce 1998 prohlásil, že tento majetek není ve vlastnictví církve.

Ale jelo se dál. **Pomocí některých vládních činitelů získala církev majetek, na který nemá už 234 let právo.**

Nechápu, jak je možné, že na začátku 21. století v jednom z nejateističtějších států se přiřklo církvi během pár dnů takové bohatství.

Jedno je ale obdivuhodné – církev přes dva tisíce let kšeftuje s něčím, co nikdy nikdo neviděl.

Klobouk dolů!